

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: KeMiChem CZ, spol. s r. o.**, se sídlem Říčany, Jelení 2123, IČ: 27210537, zast. JUDr. Evou Lindauerovou Duchoňovou, LLM, advokátkou se sídlem Jaurisova 514/6, Praha 4, proti **žalovanému: Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí ze dne 31.1.2008, č.j.: 550/2008-17220,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 31.1.2008, č.j. : 550/2008-17220 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši, 16.520,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Evy Lindauerové Duchoňové LLM, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva zemědělství uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jimž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státní rostlinolékařské správy, sekce přípravků na ochrany rostlin (dále SRS) ze dne 27.11.2007, č.j.: SRS 015606/2007, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 000,- Kč za správní delikt podle § 78 odst. 7 písm. a) zákona č.326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů. Uvedeného správního deliktu se žalobce měl dopustit tím, že dne 28.3.2007 uvedl na trh v ČR přípravek na ochranu rostlin

pod názvem KeMiChem – Tribenuron 75 WG, šarže 04-06/2008, který není registrován, ačkoli registraci podle § 31 odst. 1 zákona podléhá, a prodal a fakticky předal přípravek v celkovém množství 4,2 kg společnosti EastChem CZ, s. r. o.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí vyšel žalovaný správní orgán ze zjištění, že předmětný přípravek byl žalobci povolen k dovozu rozhodnutím SRS ze dne 12.4.2005 jako souběžný přípravek k referenčnímu přípravku Granstar 75 BG, u něhož je držitelem rozhodnutí o registraci společnost DuPont CZ, s. r. o. Na základě podnětu společnosti DuPont CZ, s.r.o., který byl doložen srovnávací, chemickou a fyzikální analýzou souběžného i referenčního přípravku, kterou vypracovala Vysoká škola chemicko-technologická v Praze SRS dále šetřením zjistila, že ve skladu firmy Rostěnice, a. s., v němž se předmětný přípravek KeMiChem – Tribenuron 75 WG v té době nacházel, je již jen velmi malé množství tohoto přípravku a vzhledem k pokročilosti agrotechnických termínů nejspíš dojde k jeho úplnému spotřebování. Ke zjištění, že předmětný přípravek byl uveden na trh či použit a vzhledem k tomu, že zároveň hrozilo nebezpečí z prodlení provedla SRS v souladu s § 138 správního řádu zajištění důkazu a dne 19.4.2007 ve skladu agrochemikálií Rostěnice a.s. odebrala vzorek jednoho originálně uzavřeného spotřebitelského balení předmětného přípravku. Zajištění důkazu byli přítomni zástupci Rostěnice, a. s., kterým bylo předáno usnesení o zajištění důkazu z téhož dne. Zároveň byl č.2/2007 PK vypracován protokol o zajištění důkazu a tento protokol spolu s usnesením o zajištění důkazu byly odeslány žalobci.

Po provedení rozboru předmětného souběžného přípravku a vzorku referenčního přípravku Granstar 75 WG SRS zjistila, že tyto přípravky se neshodují v zákonných požadavcích na složení a SRS to uvedla ve srovnávací analýze přípravku Granstar 75 WG a přípravku KeMiChem – Tribenuron 75 WG ze dne 5.6.2007. Rozdíly mezi oběma přípravky byly ze strany SRS zhodnoceny jako nepřípustné podle § 21 odst. 4 písm. a), b), c) vyhlášky č. 329/2004 Sb., a proto SRS dospěla k závěru, že se v případě předmětného přípravku nejedná o souběžný přípravek povolený k dovozu podle § 53 rostlinolékařského zákona. SRS ve sdělení ze dne 12.6.2007 seznámila žalobce s podnětem společnosti DuPont CZ s.r.o., odběrem vzorku, výsledky srovnávací analýzy včetně fotografií dokladujících neporušenost obalu a se stanoviskem k nálezům postregistrační kontroly a požádala jej, aby se vyjádřil k obsahu podání společnosti DuPont CZ s.r.o., vysvětlil zjištěné rozdíly mezi předmětným a referenčním přípravkem, objasnil původ předmětného přípravku včetně jeho přemístění do ČR a dále, aby sdělil adresy míst a skladů svých přímých odběratelů. Žalobce byl rovněž vyzván k tomu, aby dodal SRS vzorky neporušených balení předmětného přípravku a dalších šarží tohoto přípravku, které uvedl na trh v ČR v letech 2006 a 2007.

Žalobce přípisem ze dne 18.6.2007 zpochybnil, že byl předmětný vzorek odebrán na místě samém v neporušeném obalu z toho důvodu, že žalobce nebyl k tomuto odběru přizván a že ani v kontrolním protokolu nebyla specifikována porušenost nebo neporušenost přípravku. Vyjádřil, že výsledky analýzy nelze použít jako důkaz vzhledem k tomu, že žalobci nebylo oznámeno uskutečnění kontroly. Zprávy společnosti DuPont CZ, s. r. o. nepovažoval za autentické a rozhodné pro správní řízení. K rozdílu mezi srovnávanými vzorky odkázal na již vyjádřené zpochybnění autentičnosti odebraného vzorku a měl pochybnosti i o formulační a výrobní správnosti referenčního přípravku Grandstar 75 WG. Ze stejných důvodů vznesl pochybnosti o korektnosti srovnávací analýzy. Uvedl, že předmětný přípravek jím byl dovážen z Německa a že relevantním odběratelem v ČR je společnost EastChem CZ, s. r. o. Žalobce dne 22.6.2007 dodal na pracoviště SRS vzorek přípravku KeMiChem – Tribenuron 75 WG číslo šarže: 04-06/208 o hmotnosti 100g.

Žalobce také předtím dne 23.4.2007 podal námitky proti kontrolnímu protokolu (protokol o zajištění důkazu) ze dne 19.4.2007 a dne 24.4.2007 odvolání proti usnesení o zajištění důkazu ze dne 19.4.2007. SRS v přípise ze dne 21.6.2007 zhodnotila námitky

žalobce jako částečně oprávněné a vyřídila je jako stížnost podle § 175 správního řádu a učinila opatření k nápravě spočívající v opravě tohoto protokolu podle § 18 odst.5-6 správního řádu formou usnesení. V tomto usnesení byly zavádějící zmínky o kontrole nahrazeny výrazy odpovídajícímu zajištění důkazu podle § 138 správního řádu.

V odvolání proti usnesení o zajištění důkazu namítal, že jako kontrolovaná osoba nedostal předem oznámení o kontrole, a proto nemohl být přítomen a účinně hájit svá práva, čímž došlo k porušení § 12 odst. 2 zákona č. 552/1991 Sb. Následkem toho je, že žalobce neví, v jakém fyzickém stavu se předmětný přípravek nacházel, jak byl zabalen, označen a tyto údaje nejsou ani v protokolu o zajištění důkazu. Vytkl, že nebylo objasněno, zda hrozilo nebezpečí z prodlení, a tak zajištění důkazu mělo probíhat v přítomnosti žalobce. Toto odvolání bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 25.6.2007 zamítnuto a bylo potvrzeno usnesení SRS o zajištění důkazu ze dne 19.4.2007. Žalovaný své odvolací rozhodnutí stran protokolu založil na zjištění, že byly splněny podmínky pro uplatnění institutu zajištění důkazu podle § 138 správního řádu spočívající v tom, že hrozí-li nebezpečí z prodlení, správní orgán nemusí umožnit včasným oznámením přítomnost budoucích účastníků řízení při zajištění důkazu, přitom zhodnocení časové možnosti zajištění přítomnosti účastníků řízení k zajištění důkazu je věcí správního uvážení. Následně v průběhu zahájeného řízení byl při ústním jednání dne 19.10.2007 odmítnut požadavek žalobce, aby jím dodaný vzorek (dodaný až po srovnávací analýze dne 22.6.2007) byl zahrnut do podkladů pro rozhodování. SRS dne 26.10.2007 získala od odběratele žalobce EastChem CZ, s. r. o. dodací listy, ve kterých je žalobce uveden jako dodavatel předmětného přípravku téže šarže množství 4,2 kg, a ze souvisejících správních řízení vedených se společnostmi EastChem s.r.o. a MILKAGRO a.s. vyplynulo, že se jedná o ten samý přípravek, z něhož byl vzorek odebrán ve skladu Rostěnice, a.s. Vzhledem k tomu, že žalobcem dodaný vzorek byl zamítnut k zařazení mezi podklady k rozhodování, žalobce k žádosti SRS ze dne 24.10.2007 nedodal dokumenty, které objasňují způsob nabytí předmětného přípravku. Žalobce byl přípisem SRS ze dne 12.11.2007 seznámen s podklady pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu a v návaznosti ve sdělení ze dne 20.11.2007 namítal, že k odebrání vzorku došlo v rozporu s rostlinolékařským zákonem i se zákonem o státní kontrole, nebyl proveden důkaz přípravkem, který sám žalobce dodal na výzvu SRS ze dne 19.6.2007 a tvrdil, že dovážel přípravky pouze souběžně.

SRS na základě zjištění, že zkoumaný předmětný přípravek není souběžným přípravkem povoleným k dovozu podle § 53 rostlinolékařského zákona a ani nebyl povolen k použití podle § 37, 44 a 45 tohoto zákona, dospěla k závěru, že při jeho uvedení na trh došlo k porušení § 31 odst. 1 citovaného zákona, neboť na trh byl uveden přípravek neregistrovaný. Při rozhodování o pokutě a její výši SRS přihlédla podle § 78 odst. 12 rostlinolékařského zákona k závažnosti způsobu, době trvání a následku protiprávního jednání žalobce. V rozhodnutí vysvětlila, že odběr vzorku byl proveden na základě § 138 správního řádu, když nelze směřovat procesní úkony státní kontroly a procesní úkony zajištění důkazu podle citovaného ustanovení. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že SRS vysvětlila i skutečnost, proč nebylo přihlédnuto k vzorku dodanému samotným žalobcem, když shledala, že tento dodatečně dodaný vzorek nemohl zpochybnit odpovědnost žalobce za zjištěné protiprávní jednání. Žalobci již bylo v průběhu řízení přípisem SRS ze dne 2.11.2007 vysvětleno, že následně jím dodaný vzorek byl vyžádán pro účely postregistrační kontroly bez přímé vazby na probíhající správní řízení. SRS uvedla, že v důkazní oblasti používá výhradně vzorky odebrané odbornými pracovníky SRS a nikoli vzorky dodané účastníkem řízení i případně jinými subjekty.

Žalovaný se dále ve svém rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami žalobce. Uvedl, že z důvodů obtížností dohledání přípravků vyskytujících se v distribuční síti má SRS

ztíženou pozici ve vyhledávání nepovolených dodávek přípravků na ochranu rostlin na území ČR a z tohoto důvodu využívá procesních prostředků, které správní řád umožňuje, neboť nemůže připustit hrozbu jakéhokoli nebezpečí z vlivu těchto přípravků na zdraví, lidí zvířat a životního prostředí. Žalovaný odmítl, že by došlo k manipulaci s přípravkem, který by zapříčinil změnu jeho fyzikálně chemických vlastností a poukázal na to, že odběru vzorku byli přítomni zaměstnanci právnické osoby Rostěnice, a.s. – v dané chvíli vlastníka předmětného přípravku, kteří podepsali protokol a převzali usnesení o zajištění důkazu. Odběr vzorku nebyl úkonem činěným v rámci rostlinolékařského zákona, neboť přípravek byl plně k dispozici vlastníka věci a jediný on rozhodoval o momentu jeho spotřebování. Bezprostřední nebezpečí spočívající v riziku spotřebování přípravku ještě před samotným odběrem vzorku nemůže být konkrétněji zdůvodněno než konstatováním, že jestliže spotřebitel přípravek na ochranu rostlin koupí za účelem jeho použití v době, která koresponduje s dobou použití, je nebezpečí nemožnosti jeho získání pro účely následně zahájeného správního řízení jednoznačně doloženo. Žalovaný zdůraznil, že v dané věci se nejednalo o kontrolu, ale o zajištění důkazu tak, jak o tom vypovídá usnesení o zajištění důkazu ze dne 19.4.2007 předané vlastníku věci. Oprávněná námitka žalobce je pouze v tom, že o zajištění důkazu byl sepsán protokol, jehož formální znaky odpovídaly formuláři, který zaměstnanci SRS využívají v případě konání postregistrační kontroly přípravku na ochranu rostlin v terénu. Toto formální pochybení nemění nic na tom, že prvotním dokladem je usnesení o zajištění důkazu, jehož průběh na místě samém byl následně zaznamenán protokolárně. Žalovaný zastává stanovisko, že k řádné identifikaci přípravku na ochranu rostlin postačí uvedení názvu, čísla šarže přípravku, místa a doby odebrání vzorku tak, jak obsahuje zmiňovaný protokol o odběru vzorku a jak dokládá dodací list č.74/07, ze dne 28.3.2007, vydaný společností MILKAGRO, a. s. společností Rostěnice, a. s.. neboť byl odebrán vzorek přípravku, který se jako jediný pod tímto názvem u společnosti Rostěnice, a. s., nacházel. Je vyloučeno, aby došlo k jakékoli záměně předmětného přípravku a dodacích listů č. 5/07 E a č. 6/07, podle kterých je dodavatelem žalobce a odběratelem společnost EastChem s.r.o a dodacími listy č. 10 a 11, podle nichž je dodavatelem společnost EastChem CZ, s.r.o a odběratelem MIKAGRO, a. s. Nadto byla pořízena fotodokumentace balení a vzorek byl předán protokolárně k laboratorní analýze. V době obchodních transakcí se vzorek nalézal v originálním balení a jeho identifikace byla zanesena do dodacích listů vydaných při těchto transakcích. Podsouvat domněnku, že v rámci manipulace se vzorkem mohlo dojít k záměně dodaného přípravku znamená podezření, že ze strany SRS mohlo dojít k úmyslným zásahům do obsahu předmětného přípravku. K neprovedení dokazování vzorkem přípravku dodaným žalobcem žalovaný uvedl, že tento důkazní prostředek nemohl přispět k vyvrácení odpovědnosti žalobce za správní delikt v rovině objektivní a tento vzorek byl využit při právním posuzování výše uložené pokuty. V tom je jediné vazba tohoto vzorku na řízení, protože SRS požadovala vzorek tohoto přípravku pro účely dalšího rozhodování o uložení mimořádného rostlinolékařského opatření podle § 76 rostlinolékařského zákona na všechny šarže předmětného přípravku uváděné na trh v ČR pro případ, že by ani tento vzorek neodpovídal deklarovaným parametrům. S ohledem na výsledek tohoto rozboru, kdy nebylo shledáno, že by žalobcem dodaný vzorek vykazoval rozdílné parametry, bylo toto využito při posuzování hledisek výše pokuty, jimiž je závažnost, způsob, doba trvání a následek protiprávního jednání. Žalovaný považoval pro objektivitu rozhodování za důležité, že jsou v oblasti důkazní používány výhradě vzorky odebrané odbornými pracovníky SRS, nikoli jinými subjekty. Žalovaný dodal, že k vyžádání vzorku přípravku od žalobce došlo až ve chvíli, kdy SRS zjistila prostřednictvím svých terénních inspektorů, že v distribuční síti na území ČR se v daném čase hledaný přípravek nenachází.

Žalovaný odmítl námitku žalobce, že k využití ust. § 138 správního řádu může SRS přistoupit pouze v rozsahu dovoleném dle § 72 odst. 3 rostlinolékařského zákona. Podle

žalovaného je ust. § 72 právní normou vymezující působnost SRS, jak vyplývá z odst. 4 tohoto ustanovení a nemůže tedy být doplňkem ust. § 138 správního řádu. Naopak v řízeních podle § 72 může být využito ust. § 138 správního řádu.

Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba, v níž žalobce nesouhlasil s právními a skutkovými závěry napadeného rozhodnutí.

Předně nepokládá za správný právní názor správních orgánů, že je zcela vyloučeno, aby byl použit postup podle zákona o státní kontrole či aby bylo postupováno v souladu s § 74 odst. 3 zákona o rostlinolékařské péči při odběru vzorku souběžného přípravku. Žalobce má za to, že byl-li kontrolovanou osobou a tedy objektem kontrolních úkonů, musela existenci žalobce brát na vědomí a jednat s ním jako se subjektem, se kterým může být zahájeno správní řízení. SRS nemohla ve správním řízení vedeném se žalobcem jako důkaz užít vzorek souběžného přípravku KeMiChem – Tribenuron 75 WG, který odebrala prostřednictvím svých úředních osob ze skladu agrochemikálií společnosti Rostěnice, a. s., bez respektování zákonných zásad, kterých je třeba dbát při provádění státní kontroly. Žalobce v řízení trval na názoru, že SRS měla sdělit žalobci, že má záměr na určitém místě a v určitém čase provést správní úkon, kterým by bylo ovlivněno jeho další počínání. Žalobce v řízení principiálně uznal význam i právní opodstatnění § 138 správního řádu, nicméně má za to, že nelze účelově obcházet ust. § 72 (správně má být § 74) odst. 3 písm. c) zákona o rostlinolékařské péči, neboť toto zákonné ustanovení dává pravomoc SRS spočívající v tom, že než SRS přistoupí k jakémukoli odběru vzorku přípravku podle § 72 (správně § 74) odst. 3 písm. c) citovaného zákona, potažmo k zajištění důkazů § 138 správního řádu, musí splnit podmínky stanovené v zákoně o státní kontrole, neboť tak stanoví § 72 (správně § 74) odst. 3 zákona o rostlinolékařské péči a § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole. V návaznosti na uvedenou myšlenkovou konstrukci žalobce nelze dojít k jinému závěru než k tomu, že má-li být odebrán důkaz – zajištěn vzorek přípravku a SRS zároveň pokládá žalobce za kontrolovanou osobu, musí záměr odběru vzorku SRS kontrolované osobě oznámit podle § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole. Tato skutečnost se v dané věci nestala. Neoznámením provedené kontroly došlo k odnětí možnosti žalobce namítat způsob provádění odběru, zajišťování vzorků a způsob jeho dokumentace. Účast dvou fyzických osob společnosti Rostěnice, a.s. nemá na uvedené právní hodnocení způsobu odběru vzorku vliv a tato osoba měla být současně se žalobcem vyhodnocena jako kontrolovaná osoba. Uvedeným procesním postupem SRS došlo k získání důkazu v rozporu s ustanovením § 51 odst. 1 věty 2. správního řádu a tedy i k postupu v rozporu se zásadou uplatňování státní moci pouze v případech a mezích stanovených zákonem, garantované v článku 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Žalobce namítal, že každé rozhodnutí správního orgánu, tedy i předběžné povahy, má řádně odůvodněno. SRS proto měla za povinnost v usnesení o zajištění důkazu uvést konkrétní a odůvodněné obavy, že později nebude možné důkaz provést nebo jen s velkými obtížemi. Skutečnosti vedoucí k těmto obavám měla SRS za povinnost zjišťovat např. u pracovníků společnosti Rostěnice, a. s., kteří mohli hypoteticky sdělit, že souběžný přípravek Tribenuron byl připraven k aplikaci postřikem toho kterého, byť třeba i smyšleného dne. Uvedené sdělení by bylo významným skutkovým zjištěním, na jehož základě by bylo možné odůvodnit počínání SRS v souvislosti se zajištěním důkazu. Za daného stavu tak rozhodnutí správních orgánů o zajištění důkazu vyvolává spekulace, zda výše popsané skutečné obavy byly dány či nikoliv, jinak se jedná o úřední obstrukce, kterými se snaží i správní orgán eliminovat snahy žalobce o kontrolu práce kontrolujících úředních osob, když SRS své

počinání SRS odůvodnila v abstraktních rovinách úvah. Zdůvodnění rozhodnutí je ve smyslu ustavně právní zásady jednou ze základních podmínek ústavně souladného rozhodnutí.

Žalobce namítal, že právní instituty kontroly a zajištění důkazu se nevylučují, ale doplňují. Žalobce dovozuje, že společnost Rostěnice, a.s. byla na rozdíl od žalobce informována o záměru SRS provést v uvedeném skladu kontrolu přípravku KeMiChem – Tribenuron 75 WG, neboť tomu nasvědčuje vpuštění kontrolujících úředních osob do uvedeného skladu.

Žalobce považoval za zavádějící tvrzení žalovaného, že protokol o kontrole (resp. o zajištění důkazu č. 2/2007 PK) psaný vlastnoručně na místě samém odpovídal formuláři, který zaměstnanci SRS využívají i v případech konání postregistrační kontroly přípravku na ochranu rostlin v terénu. Tento formulář je sice operativním prostředkem kontrolujících úředních osob SRS, nicméně žalobce jako dovozce souběžných přípravků se nikdy nesetkal s názorem, že by se v případech kontroly, jako byla kontrola dne 19.4.2007, jednalo o pouhý procesní úkon dle § 138 správního řádu. Žalobce je toho názoru, že je pro SRS nepřijatelné, aby se námitky žalobce proti kontrolnímu protokolu vyřizovaly podle § 18 zákona o státní kontrole, neboť by se tím připustila úvaha, že se jednalo o státní kontrolu, a proto byly tyto námitky vyřízeny jako stížnost k vedoucímu SRS, tedy podstatně formálně volněji než jak vyžaduje ust. § 18 zákona o státní kontrole. Žalobce tak poukazuje na účelovost nalezení administrativního způsobu, jak ex post bránit v uplatňování jeho práv a pro tyto účely došlo k záměrnému a účelovému překvalifikování správního úkonu činěného ve skladu agrochemikálií společnosti Rostěnice, a. s., dne 19.4.2007 z kontroly na procesní úkon dle § 138 správního řádu. Žalobce proto ponechal na úvaze soudu, zda postup správního orgánu, který znamenal překvalifikaci kontrolního úkonu na úkon zajišťování důkazu podle § 138 správního řádu, lze považovat za obvyklý a transparentní vzhledem k žalobci a jeho procesním právům či nikoli.

Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že k řádné identifikaci přípravku postačí uvedení názvu, čísla šarže přípravku, místa a doby odebrání vzorku tak, jak tyto údaje obsahuje protokol o kontrole ze dne 19.4.2007. Podle žalobce kontrolní protokol musí obsahovat takové náležitosti, z nichž by bylo možné počinání správního orgánu bezpečně, objektivně a do každého detailu přezkoumat. Ze strohého obsahu protokolu o kontrole (o zajištění důkazu) nevyplývá, že došlo k přesné a nepochybné identifikaci vzorku souběžného přípravku, neboť listina postrádá bližší popis identifikačních znaků odebraného vzorku a protokol o kontrole tak žalobce považuje za neúplný a neprůkazný.

Žalobce nesouhlasil s tím postupem správních orgánů, které nepoužily a nevzaly v úvahu vzorek souběžného přípravku KeMiChem – Tribenuron 75 WG dodaný žalobcem jako důkaz ve správním řízení. Tento vzorek dle sdělení žalovaného odpovídal svou specifikací podmínkám stanoveným zákonem o rostlinolékařské péči, avšak tento vzorek nebyl proveden jako důkaz již v řízení u správního orgánu I. stupně. Pokud vzorek dodaný žalobcem dne 22.6.2007 odpovídal svým chemickým a technologickým složením parametrům stanoveným zákonem o rostlinolékařské péči, pak bylo třeba tuto zprávu vzít na vědomí a procesně se s ní vypořádat. Žalobce považuje za zásadní pochybení, že předložený vzorek byl odmítnut nikoli procesní formou – usnesením, ale ústně, při jednání žalobce se zástupci SRS dne 19.10.2007. Rozpor mezi tím, že na českém trhu byly zjištěny 4,2 kg souběžného přípravku KeMiChem – Tribenuron 75 WG, které nesplňují podmínky zákona, a další vzorek, který tyto podmínky splňuje, si měla SRS vyřešit jak rozpor s ohledem na materiální stránku trestnosti správního deliktu, zvláště jestliže tato rozdílnost nezakládá vznik jakéhokoli nebezpečí na zdraví a životě lidí, zvířat a rostlin, nýbrž toliko jako nevýrazné poškození spotřebitele, které však nikdo z hypotetických postižených jako škodu vůči žalobci neuplatňoval. Žalobce tedy namítal, že se SRS měla vypořádat s oběma věcnými důkazy a měla posoudit všechny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce a pokud tak neučinila, porušila nejen ust. § 50 odst. 3 věty 3. správního řádu, ale i hlavní zásady deliktů

odpovědnosti dle zákona o rostlinolékařské péči obdobně, jak stanoví rozhodnutí NSS, č.j.: 8Af 17/2007-135.

Žalobce je toho názoru, že důkaz vzorkem souběžného přípravku dodaného žalobcem má v řízení stejnou váhu, jako kterýkoliv jiný důkaz, a proto bylo povinností SRS jej provést nebo tento návrh kvalifikovanou formou zamítnout, byť se zdůvodněním, které vyplynulo z rozhodnutí žalovaného.

Žalobce nesouhlasil ani s výší pokuty udělené SRS, neboť ji považuje za pokutu uloženou v nepřiměřeně vysoké výši. Žalobce si je vědom skutečnosti, že předmětný souběžný přípravek nevykazoval svým chemickým složením perfektnost, nicméně tato imperfektnost, spočívající v jeho odlišném chemickém složení v porovnání s chemickým složením referenčního přípravku, nezpůsobila ohrožení života a zdraví lidí, živočichů a rostlin, ale toliko snížení jeho aplikační účinnosti na rostliny. Žádný z obchodních partnerů žalobce neuplatňoval vůči němu soukromoprávní nároky a výše pokuty je nepřiměřená i na množství poruchového přípravku zjištěného SRS, jakož i s ohledem na množstevní potenciál na trhu.

Žalobce považuje za účelový postup, jímž žalovaný omlouvá SRS z nedodržení zákonných lhůt pro rozhodnutí pro složité dohledávání jednotlivých dodavatelů předmětného přípravku, když žalovaný neuvedl zásadní skutečnost, proč došlo k prodávám v rozhodování ve věci. Žalobce uvedl, že s dalšími odběrateli předmětného vzorku - se společností EastCHem CZ, s. r. o. a společností MILKAGRO, a. s., byla později separátně zahájena další správní řízení; poté, kdy bylo zjištěno, komu žalobce předmětný přípravek dodal k dalšímu prodeji. Žalobce má za to, že SRS mohla řízení ve věci uložení pokuty žalobci skončit dříve, neboť již v zákonných lhůtách pro vydání rozhodnutí disponovala dostatečným množstvím informací a důkazů, na jejichž základě bylo možné věcně rozhodnout. Žalobce připomněl, že důkazem - vzorkem souběžného přípravku disponovala SRS již dne 19.4.2007, chemickou analýzu měla k dispozici 5.7.2007 a informace, které požadovala na žalobci dne 12.6.2007 měla k dispozici již z přípisu žalobce odeslaného SRS dne 19.6.2007. Vzorek souběžného přípravku, který požadovala na žalobci, získala dne 22.6.2007. Přesto SRS a i přes upozornění žalobce, vyčkávala na výsledky šetření, na informace zjištěné v jiných správních řízeních. Podle žalobce bylo zbytečné, aby SRS vedla tři obdobná správní řízení se třemi vzájemně odlišnými subjekty, a proto z důvodu hospodárnosti v průběhu správního řízení požádal, aby všechna správní řízení byla spojena do společného jednoho řízení. Žalobce je toho názoru, že není na místě obhajoba SRS žalovaným, když SRS nezvládla koordinaci všech jednotlivých procesních úkonů, zbytečně navazovala na správní řízení vedená s jinými účastníky a tento procesní postup SRS tak nebyl v souladu se zákonem. V tomto důsledku došlo k porušení žalobcových procesních práv, když byl po dobu 4 měsíců vystaven právním nejistotám. Žalobce je také toho názoru, že v případě, že odběratelé žalobce byli sankčně postihnuti rovněž na úseku uvádění předmětného přípravku na ochranu rostlin na trh, tak tyto společnosti by obě mohly být zúčastněnými osobami v tomto soudním řízení se žalobcem ve smyslu § 34 s. ř. s.. To však žalobce ponechal na uvážení soudu.

Žalobce považuje žalobu za opodstatněnou, neboť postupy SRS nebyly právně i věcně korektní a nelze přistoupit na závěr žalovaného, že SRS při svém konání dbala podle § 2 odst. 4 správního řádu, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu a aby podle § 3 správního řádu byl zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.

Žalobce v závěru žaloby navrhl snížení pokuty za správní delikt z toho důvodu, že uvedením předmětného souběžného přípravku na trh v ČR nedošlo k zásadnímu porušení právních předpisů, neboť uvedený přípravek nevykazoval chemicko-technologické vlastnosti, které by při aplikaci tohoto přípravku mohly na životním prostředí, na životě a zdraví lidí,

živočichů a rostlin vyvolat škody nevratného a nenapravitelného charakteru. Složení souběžného přípravku se svým chemicko-technologickým složením blížilo složení referenčního přípravku Grandstar 75 WG, nicméně žalobce si je vědom, že mu neodpovídalo zcela. Tato difference však nebyla zásadní. Výši pokuty považuje za nepřiměřeně tvrdou i z toho hlediska, že žalobce si nebyl vědom, že souběžný přípravek neodpovídá specifikaci určené registrací udělenou SRS pro referenční přípravek Grandstar 75 WG. Žalobce distribuoval souběžný přípravek, u něhož měl k dispozici klamavé informace získané od dodavatele. Vědomě tedy nikdy neuváděl nevyhovující přípravek na český trh.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, popřípadě, aby soud rozhodl o snížení uložené pokuty.

Současně s podanou žalobou žalobce požádal o přiznání odkladného účinku žaloby, o kterém soud rozhodl usnesením ze dne 3.9.2008, č.j. 9 Ca 81/2008-87.

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný nesouhlasil s výkladem žalobce o vzájemné podmíněnosti ust. § 74 odst. 3 zákona o rostlinolékařské péči a § 138 správního řádu. Z charakteru daného případu vyplývá, že se na postup správního orgánu a řešení vzniklé situace nevztahuje zákon o státní kontrole. Žalovaný uvedl, že usnesení o zajištění důkazu bylo po příjezdu dne 19.4.2007 na místo samé zástupcům společnosti Rostěnice okamžitě předáno, nikoli na místě vyhotovováno, z čehož plyne záměr SRS nečinit kontrolu, ale zajistit důkaz ve smyslu § 138 správního řádu. Úmyslem bylo zajištění důkazu, což potvrzuje i protokol o zajištění důkazu, který se tak od začátku označoval. Pouze v dalším předtištěném textu tohoto protokolu se místy objevila zmínka o kontrole, což bylo způsobeno tím, že příslušní pracovníci SRS formulář protokolu o zajištění důkazu předem připravili přepracováním protokolu o kontrole a přitom se dopustili chyb, když neodstranili všechny zmínky o kontrole. Zkratka PK za číslem protokolu identifikuje protokol zpracovaný pracovníky oddělení postregistrační kontroly SRS a neznamená zkratku výrazu protokol o kontrole. Otázka, v čem spočívaly důvody pro postup správního orgánu podle § 138 správního řádu, byla správním orgánem v usnesení o zajištění důkazu odůvodněna obecně, neboť šlo o přípravek na ochranu rostlin spotřebitelem zakoupen k aplikaci v období, které je k aplikacím vhodné a z hlediska agrotechnických lhůt využívané, a jedná se právě o situaci vyžadující okamžitý zásah. K odůvodnění postupu SRS proto postačovaly skutečnosti obecně známé. Úvaha o zjištění případného dne zamýšlené aplikace není na místě, neboť takový údaj by byl nesměrodatný, nepřesný, když aplikace konkrétního přípravku je řízena i vývojem povětrnostních podmínek. V dané situaci šlo o přiměřený zásah v období, kdy se prostředek nacházel u spotřebitele, který ho zakoupil za účelem použití, nikoliv skladování a hrozila obava, že důkaz nebude možno provést později. Procesní úkon nebyl pracovníkům Rostěnice, a. s., oznámen. V sezóně je velká pravděpodobnost, že v místě skladu bude zastížen kompetentní člověk, který do objektu pracovníky SRS vpustí. Užití § 138 správního řádu umožňoval nový správní řád. Námitky žalobce proti kontrolnímu protokolu byly vyřízeny v souladu s tímto správním řádem a protokol o zajištění důkazu byl rovněž v souladu s tímto správním řádem upraven.

Podle žalovaného k identifikaci přípravku na ochranu rostlin postačovalo uvedení názvu přípravku, čísla šarže, místa a doby odebrání vzorku tak, jak je uvedeno v protokolu č.2/2007 PK a jak dokládá dodací list č.74/07 vydaný dne 28.3.2007 společnosti Rostěnice, a. s. společností MILKAGRO, a. s., neboť odebrán byl vzorek přípravku, který se jako jediný pod tímto názvem u společnosti Rostěnice, a. s., nacházel. Dodacími listy č.10 a č.11, ze dne 28.3.2007, podle kterých dodavatelem přípravku je EASTCHEM CZ, s. r. o. a odběratelem MILKAGRO, a. s. a dle dodacích listů č.5/07 E z 27.3.2007 a č.6/07 E z 28.3.2007, podle kterých dodavatelem je žalobce a odběratelem EASTCHEM CZ, s. r. o., bylo prokázáno, že

se jednalo o vzorek identického přípravku předávaného v rámci distribuční sítě. Po doručení odebraného vzorku byla pořízena fotodokumentace balení a vzorek byl předán protokolárně k laboratorní analýze. K dalšímu dodání vzorku přípravku na základě výzvy SRS a k jeho následné analýze došlo z důvodu posouzení, zda-li je podle § 76 odst. 1 písm. f) cit. zákona nezbytné uložit mimořádné rostlinářské opatření, spočívajícího v plošném zákazu uvádění na trh a používání tohoto přípravku bez ohledu na šarži. Dodaný vzorek neměl proto pro předmětné řízení právní význam z důvodu objektivitu, neboť k posouzení kvality dovezených přípravků je třeba, aby vzorky byly odebrány přímo v obchodní síti.

Žalovaný dále k namítané bagatelizaci zjištěného nesouladu mezi souběžným přípravkem a přípravkem referenčním, poukázal na judikaturu Evropského soudního dvora, týkající se povolování přípravku na ochranu rostlin a jeho uvádění na trh s akcentem na rozdílnost a větší náročnost registračního řízení o povolení přípravku k uvedení na trh mimo rámec souběžného dovozu oproti řízení o povolení souběžného přípravku včetně vyhodnocování bezpečnosti a účinnosti přípravku na ochranu rostlin v souladu s požadavky směrnice 91/414 a její následné implementace do zákona č. 326/2004 Sb.

K námitkám žaloby, týkajícím se překročení zákonné lhůty pro rozhodnutí, žalovaný uvedl, že SRS se snažila prokázat a dokladovat, že souběžný dovoz předmětného přípravku skutečně uskutečnil žalobce, k čemuž potřebovala získat informace od společnosti MILKAGRO, a. s. a společnosti EASTCHEM CZ, s. r. o.

Vzhledem k tomu, že žalobce uvedl na trh nepovolený přípravek, u kterého nebyly posouzeny jeho vlastnosti z hlediska bezpečnosti a vlivu na zdraví lidí, zvířat, rostlin a životní prostředí, SRS nemohla připustit jakékoli, byť potencionální ohrožení, a proto uložila pokutu ve výši 100 000,- Kč (z možného 1 000 000,- Kč). U výše pokuty bylo právě přihlédnuto k polehčujícím okolnostem, jimiž bylo uvedení na trh jen malého množství předmětného přípravku a že v souvislosti s jeho použitím nebyly hlášeny škody. Z uvedených důvodů považoval žalovaný pokutu za odpovídající a z uvedených důvodů navrhl zamítnutí žaloby.

Při ústním jednání zástupce žalobce uvedl, že v daném případě jsou skutková zjištění fakticky jiná. Při zajištění přípravku se jednalo o státní kontrolu, teprve poté se tento postup převrátil v zajištění důkazu, kdy došlo i k opravě a k odůvodnění námitek žalobce proti usnesení a k odůvodnění rozhodnutí o odvolání žalobce proti usnesení o zajištění důkazu. Poukazuje na to, že fotodokumentace byla pořízena až v laboratoři, není zřejmé jak se do této laboratoře dostal i referenční přípravek včetně přípravku hodnoceného, tj. Tribenuronu ,odkud byly tyto přípravky odebrány. Je toho názoru, že SRS měla vycházet z registračních údajů referenčního přípravku.

Zástupce žalovaného k tvrzení o změně povahy úkonu uvedl, že žalobce nemá žádné důkazy o tom, že by zde došlo ke změně povahy úkonu. K argumentaci o srovnání konkrétního přípravku s posuzovaným přípravkem uvedl, že v rámci nařízení Evropské unie je třeba zjistit skutečný stav věci, tedy zejména z toho důvodu, že dovážený přípravek se dostává do styku se životním prostředím a se zemědělskou produkcí a na základě ISO norem a Českých národních norem se toto srovnání a zjištění děje tzv. srovnávací zkouškou.

K tomu zástupce žalobce uvedl, že nepochybně úkon, který byl proveden k odběru vzorku, nicméně tvrdil, že takto byl zajištěn v rámci postupu státní kontroly. Nezpochybnil provedení srovnávací analýzy, ale má za to, že i při tom musí být dodržena zásada legálnosti a v daném případě oba srovnávané přípravky nebyly odebrány legálním postupem.

Městský soud v Praze po přezkoumání napadeného rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č.150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) rozsudkem ze dne 28.4.2010, č.j. 9 Ca 81/2008-111 podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Soud v původním řízení vyšel z nepochybného zjištění, že žalobce dne 28.3.2007 uvedl na trh v České republice přípravek na ochranu rostlin pod názvem KeMiChem – Tribenuron 75 WG, šarže 04-06/2008, v množství 4,2 kg, dodáním společnosti EASTCHEM CZ, s. r. o., která jej dále také uvedla do distribuce v ČR. Spor mezi účastníky řízení vyvstal o skutkové zjištění a posouzení, zda dovezený přípravek je shodný s referenčním přípravkem Grandstar 75 WG jako přípravek souběžný ve smyslu § 53 rostlinolékařského zákona, který byl žalobci povolen k dovozu rozhodnutím SRS ze dne 12.4.2005 a zda není svým obsahem jiným přípravkem, který není v ČR registrován, a tedy jeho uvedení na trh je sankcionováno podle ust. § 78 odst. 7 písm. a) citovaného zákona. Zjištění, zda jde o souběžný přípravek k referenčnímu přípravku Grandstar 75 WG či zda není jiným neregistrovaným přípravkem bylo založeno na výsledku analýzy vzorku přípravku odebraného SRS ze skladu agrochemikálií - Slavkov u Brna, náležejícímu společnosti Rostěnice, a. s. Odebrání vzorku dokládá usnesení o zajištění důkazu č. U/2/2007 ze dne 19.4.2007 a protokol o zajištění důkazu ze dne 19.4.2007, č. 2/2007 PK.

Z usnesení o zajištění důkazu č. U/2/2007 ze dne 19.4.2007 vyplynulo, že orgán SRS toho dne zajistil důkaz odběrem vzorku předmětného přípravku z uvedeného skladu za účelem provedení laboratorního rozboru k porovnání shodnosti složení přípravku deklarovaného jako souběžný dovoz a přípravku referenčního dle § 53 cit. zákona. Toto usnesení je výslovně označeno jako úkon o zajištění důkazu s uvedením ust. § 138 správního řádu a je odůvodněno důvodnou obavou, že pro rozprodání přípravku či jiné dispozice nebude možné provést jeho odběr po zahájení řízení a následně vyhotovit jeho laboratorní rozbor, což by mohlo ovlivnit řešení otázky potvrzení či vyvrácení parametru shodnosti přípravku referenčního a souběžného. Správní orgán v usnesení konstatoval, že se jedná o klíčový důkaz pro řízení ve věci.

Vedle usnesení o zajištění důkazu byl téhož dne 19.4.2007 vyhotoven protokol o zajištění důkazu, který dokumentuje průběh zajištění důkazu dle uvedeného usnesení tím, že uvádí, kdo tento důkaz zajišťoval (SRS), kdo je držitelem rozhodnutí o dovozu souběžného přípravku (žalobce), označuje osobu, u níž byl zajištěn důkaz (vlastník přípravku, kterým je společnost Rostěnice, a. s.), osobu, která za Rostěnice a.s. jedná, datum, místo a čas provedení úkonu, předmět, který je odbírán - vzorek přípravku, potvrzení pracovníků o odebrání vzorku a podpisy přítomných osob. Přestože protokol o zajištění důkazu vedle označení přítomných osob uvádí tyto osoby jako kontrolované, orgán SRS označuje jako kontrolní orgán a odběr vzorku jako předmět kontroly, je z vlastního obsahu tohoto protokolu i z jeho označení zřejmé, že dokumentuje proces zajištění důkazu pro účely dalšího řízení. Jeho vyhotovení se jednak vztahuje k usnesení o zajištění důkazu, které bylo vydáno tentýž den a které zcela zřejmě dokládá typ úkonu podle § 138 správního řádu a dále tento protokol o zajištění důkazu nemá a vzhledem k náplni úkonu ani nemůže mít náležitosti požadované kontrolním protokolem dle § 15 zákona č. 552/1991 Sb. Protokol nepopisuje zjištěné skutečnosti s uvedením nedostatků a označení ustanovení právních předpisů, které byly porušeny, tedy neobsahuje kontrolní zjištění a jeho vyhodnocení, které je obligatorně spojeno s prováděním kontrol, a výsledky kontroly dle citovaného zákona. Soud proto nepovažuje za oprávněnou námitku žalobce, že v dané věci došlo k porušení zákona „při státní kontrole“ v tom, že se žalobcem nebylo jednáno jako s kontrolovanou osobou a že tedy vzorek měl být odebrán ze skladu za přítomnosti žalobce. Listinné důkazy ani účel získání přípravku nesvědčí o tom, že by došlo k účelové překvalifikaci a přeměně postupu SRS se záměrem zabránit žalobci v uplatňování jeho práv. SRS totiž neprováděla kontrolu žádného subjektu, ale zajišťovala či spíše zachycovala k ověření přípravků nacházejících se v distribuční síti, a to za účelem prověření zdravotní spolehlivosti tohoto přípravku, když byla upozorněna držitelem registrace referenčního přípravku na neobvyklé vlastnosti (vzhled, pach) předmětného

přípravku). Teprve v důsledku zjištění vlastností tohoto přípravku mohla SRS vést správní řízení s tím, kdo uvedl tento výrobek na trh v ČR a teprve v souvislosti se vztahem případně nevyhovujícího přípravku a distributora uvádějícího jej na trh, byl založen prostor pro uplatnění práv žalobce, který v tomto řízení také žalobce využil.

Soud v původním řízení v hodnocení zajištění důkazu vycházel z právní úpravy dané ust. § 138 správního řádu.

Podle § 138 odst. 1 správního řádu před zahájením řízení lze z moci úřední nebo na požádání toho, kdo by byl účastníkem, zajistit důkaz, je-li důvodná obava, že později jej nebude možno provést vůbec nebo jen s velkými obtížemi, a jestliže lze důvodně předpokládat, že provedení tohoto důkazu může podstatně ovlivnit řešení otázky, která bude předmětem rozhodování. O zajištění důkazu vydá správní orgán usnesení, které se oznamuje osobám, jichž se přímo dotýká. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, lze usnesení oznámit i dodatečně s výjimkou oznámení osobám, které musí při provádění úkonu poskytnout osobní součinnost.

Podle § 138 odst. 3 správního řádu nehrozí-li nebezpečí z prodlení, mají ti, kdo by byli účastníky a jsou správnímu orgánu známi, nebo jejich zástupci či zmocněnci právo být přítomni u zajištění důkazu a vyjádřit se k němu; o tom je správní orgán vyzoomí

Na základě uvedené právní úpravy soud zhodnotil, že zajištění důkazu, a to i ve sledu jeho úpravy jako zvláštního ustanovení o postupu před zahájením řízení, není svou povahou kontrolním úkonem, nýbrž, že svým účelem (okamžitým zajištěním důkazu před zahájením správního řízení) umožňuje správnímu orgánu přistoupit v rozsahu dovoleném mu ustanovením § 72 odst. 4 zákona č.326/2004 Sb. k rychlému úkonu pro účely rostlinolékařského dozoru, v daném případě k účelu vymezenému v usnesení o zajištění důkazu č. U/2/2007. Splnění podmínky – existence hrozby nebezpečí z prodlení, které umožnilo SRS postupovat podle § 138 odst. 3 správního řádu při zajištění důkazu bez přítomnosti žalobce, bylo v usnesení o zajištění důkazu odůvodněno, zejména však bylo podrobněji odůvodněno žalovaným v jeho rozhodnutí o odvolání žalobce proti usnesení o zajištění důkazu ze dne 25.6.2007. Žalovaný odvolání zamítl a toto usnesení potvrdil s dostatečnými důvody pro shledání zákonnosti tohoto úkonu, totiž že předmětný přípravek se nacházel po distribuci již v zemědělském podniku, že u této společnosti se nacházelo velmi malé množství zmiňovaného přípravku a vzal zcela logicky do úvahy i pokročilost agrotechnických termínů a předpoklad spotřebování přípravku v nejbližší době. V době rozhodování měl žalovaný povědomost o tom, že ohledně předmětného přípravku byla zajištěna kopie dodacího listu uvedeného přípravku vystaveného firmou MILKAGRO, a. s., v dané věci dalším z řetězce distribuce tohoto přípravku. Skutečnost, že dovezený přípravek byl prodán společností EASTCHEM CZ, s. r. o. a dále společností MILKAGRO, a. s. dalšímu odběrateli, jíž byla právě zemědělská společnost Rostěnická, a. s. jako poslední z řetězce odběratelů, je okolností, která dostatečně odůvodňuje naléhavost jednání SRS, možnost aplikace ust. § 138 správního řádu z hlediska důvodnosti obav, že později by nebylo možné provést důkaz vůbec nebo s velkými obtížemi a tedy i možnost učinit zajištění důkazu bez přítomnosti žalobce. Pokud správní orgán I. stupně v usnesení o zajištění důkazu rovněž odůvodnil, že laboratorní rozbor zajištěného přípravku může ovlivnit průběh řízení a řešení otázky, zda jde o souběžný přípravek k přípravku referenčnímu, pak i v tomto směru je splněna podmínka postupu podle § 138 správního řádu. Nadto právní úprava zajištění důkazu ex offio bez přítomnosti účastníka řízení, podle § 138 správního řádu platná v rozhodné době byla pro správní orgán přísnější a pro ochranu práv účastníka výhodnější než následně přijatá úprava zákonem č. 249/2008 Sb., který novelizací zákona č. 326/2004 Sb. s účinností

od 4.7.2008 (až po vydání napadených rozhodnutí) v § 43 odst. 6 písm. b) založil pravomoc SRS postupovat přímo podle zákona č. 326/2004 Sb. a umožnil kontrolní odběr vzorku bez oznámení účastníkovi a jeho přizvání pouze na základě obecné podmínky, „*je-li to vzhledem k okolnostem účelné*“.

Z uvedených důvodů soud v původním řízení považoval za neoprávněnou i námitku žalobce o nedostatečném odůvodnění úkonu o zajištění důkazu . Vzhledem k povaze tohoto úkonu nepřijal závěr, že neúčasti žalobce jako budoucího účastníka řízení při zajišťování důkazu, došlo ke zkrácení jeho procesních práv. Vyslovil, že povaha tohoto úkonu i jeho účel totiž umožňují správnímu orgánu, aby úkon učinil bez účasti žalobce, přičemž prostor pro obhajobu práv žalobce jak z hlediska postupu správního orgánu, tak i ve vztahu ke skutkovým zjištěním týkajícím se odebraného vzorku byl dán v průběhu řízení. Proti postupu SRS žalobce uplatnil svá práva podáním námitek proti protokolu o zajištění důkazu, když jej považoval za kontrolní protokol a dále podáním odvolání proti usnesení o zajištění důkazu, což je řádný procesní způsob bránění práva proti případnému nezákonnému zajištění důkazu poskytovaný správním řádem. Žalobce se dále k věci vyjadřoval v četných vyjádřeních také k věcné podstatě sporu, která mu byla umožněna sdělením SRS ze dne 12.6.2007 včetně výzvy k dodání vlastního vzorku přípravku odpovídajícího šarži, kterou uvedl na trh.

Soud v původním řízení uvedl, že žalobce měl možnost zaujímat stanoviska ke zjištěním správního orgánu a také se vyjadřoval k výzvě SRS ze dne 12.6.2007 v přípisu ze dne 18.6.2007, k zahájení řízení přípisem ze dne 23.7.2007 a ze dne 6.8.2007, byla mu zaslána kopie k nálezu postregistrační kontroly zaslané žalobci v přípisu ze dne 31.7.2007. V návaznosti na jednání dne 19.10.2007, kdy bylo jednáno o žalobcem dodaném vzorku a o jeho zařazení do podkladů pro rozhodování, byl žalobci dán prostor k zaslání dokumentů, které objasňují způsob nabytí předmětného přípravku, a to přípisem SRS dne 24.10.2007. Žalobci byl vysvětlen účel vyžádání vzorku přímo od žalobce pro účely postregistrační kontroly v přípisu SRS ze dne 2.11.2007. Žalobce byl seznámen s výsledkem analýzy vzorku, který dodal na pracoviště dne 22.6.2007, byl seznámen s podklady řízení ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu a SRS v přípisu ze dne 12.11.2007 předešla žalobci zjištěné závady a odchylky souběžného přípravku od přípravku referenčního. Žalobce k tomu ve vyjádření ze dne 20.11.2007 výslovně uvedl, že nezpochybňuje technické parametry chemické analýzy vzorku odebraného dne 19.4.2006, avšak setrval na tom, že chemická analýza byla provedena na vzorku odebraného protiprávně a proto nemůže mít důkazně právní účinky v tomto řízení.

Dle soudu výchozí a žalobcem akcentované odvolací tvrzení o formulaci a údajích v protokolu charakterizující jej jako protokol kontrolní, bylo v souladu se zákonem vypořádáno opravou tohoto protokolu provedenou SRS dne 21.6.2007 pod č.j.: SRS008375/2007 s náležitým odůvodněním, že jde o opravy zřejmých nesprávností dle § 18 odst. 5 správního řádu, neboť tyto vady protokolu jsou nesouladné s vlastním obsahem protokolu o zajištění důkazu, s usnesením o zajištění důkazu a o celkové povaze postupu tohoto orgánu před zahájením řízení, které odpovídá i zákonným požadavkům. Z tohoto důvodu soud nepovažuje za významné a v jakémkoli směru pro další přezkum napadeného rozhodnutí za účinné námitky žalobce, týkající se způsobu používání formuláře ze strany SRS. Soud v původním řízení shledal, že argumentace žalobce, že postup SRS byl vybrán účelově proto, aby správní orgán nemusel zachovat všechna práva žalobce při kontrole, když, jak bylo výše uvedeno, dostatečná míra zachování práv žalobce a součinnosti se žalovaným, vysvětlení postupu SRS při odběru vzorku i význam výzvy SRS k předložení dalšího vzorku žalobcem má oporu ve správní spise.

Soud v původním řízení zhodnotil, že ačkoliv žalobce neměl v dané věci možnost se účastnit odběru vzorku, nezakládá to v dané věci důvod k pochybnostem, jaký vzorek byl k analýze odebrán.

Soud považoval identifikaci vzorku přípravku uvedeného žalobcem na trh s odebraným vzorkem dle označení v protokolu ve spojení s okolnostmi případu za dostatečnou. Vycházel z toho, že v řízení bylo zjištěno, že předmětný přípravek byl žalobcem dovezen v minimálním množství 4,2 kg a byl předmětem dodavatelsko odběratelských vztahů mezi společnostmi žalobce, společností EASTCHEM CZ, s. r. o., společností MILKAGRO, a. s. a společností Rostěnice, a. s., kde jako u konečného odběratele byl vzorek tohoto přípravku zajištěn. Dle protokolu o zajištění důkazu byl odebrán vzorek v množství 100 g, č. šarže: 0406/2008, KeMiChem – Tribenuron 75 WG, přičemž takto označený přípravek byl i předmětem srovnávací analýzy s přípravkem Grandstar 75 WG, přičemž při analýze byla k dispozici i fotodokumentace přípravku souběžného i referenčního ze dne 9.5.2007 založená ve správním spise. Žalobce, ačkoli zpochybnil možnost náležité identifikace výrobku při jeho odběru pro svou nepřítomnost na místě samém, v řízení po seznámení s výsledkem analýzy a s podklady řízení ani neuváděl, že by přípravek, který dovezl, neodpovídal přípravku, který byl předmětem provedené analýzy, že by nedovezl předmětný přípravek v balení, který byl k této analýze fotograficky zaznamenán. Soud posoudil, že i vzhledem k prokázaným obchodním vztahům s tímto přípravkem na území ČR po jeho dovozu žalobcem nic nenásvědčovalo tomu, že by zkoumaný přípravek pocházel z jiné distribuční sítě a od jiného subjektu než byl žalobce jako dovozce. Byl odebrán vzorek, který se jako jediný pod tímto názvem u společnosti Rostěnice a.s. nacházel a nacházel se u ní i na základě dodacích listů, které prokazují, že se jednalo o totožný přípravek, neboť byl předmětem obchodu právě v množství a šarži dovezené žalobcem, jak ostatně vyplývá i z konečného dodacího listu č.74/07, ze dne 28.3.2007, vystaveného dodavatelem MILKAGRO, a. s. pro společnost Rostěnice, a. s. Podle dle dodacích listů byla dodávána vždy jednotlivá balení po 100 g. Soud proto nepovažoval za důvodnou žalobní námitku nedostatečného popisu identifikačních znaků výrobku, když žalobce současně ani věcně neuplatňoval, jaké jiné identifikační znaky by mělo odebrané balení přípravku obsahovat a tato námitka vyvěrala jediné z předchozích žalobních tvrzení o nepřítomnost žalobce při odběru vzorku. Soud proto považoval protokol o odběru vzorku ve spojení i s ostatními skutkovými zjištěními za dostatečně průkazný.

Soud v původním řízení dále neshledal, že by předložení vzorku přípravku předaného žalobcem dne 22.6.2007 k výzvě SRS dne 12.6.2007, tedy téměř 2 měsíce po odběru předmětného vzorku a jeho neprovedení jako důkazu mělo vliv na deliktní odpovědnost žalobce za uvádění předmětného přípravku na trh. Dle žalobce se SRS měla zabývat oběma důkazy a tyto důkazy vyhodnotit. To ovšem SRS učinila a v přípise ze dne 2.11.2007 vysvětlila, proč vyzvala žalobce výzvou ze dne 12.6.2007 k dodání vzorku neporušených balení předmětného přípravku. Uvedla, že jí požadovaný vzorek byl vyžádán pro účely realizace plánu postregistrační kontroly bez přímé vazby na probíhající řízení a oba správní orgány se také v napadených rozhodnutích vypořádaly s výsledkem rozboru vzorku přípravku dodaného žalobcem dne 22.6.2007. Soud z rozhodnutí správních orgánů i z vysvětlujícího připsu vyvodil, že správní orgány se důkazně přípravkem dodaným žalobcem zabývaly a důkazně jej vyhodnotily tak, že k předanému vzorku přihlédly z hlediska závažnosti jednání žalobce, neboť dodání tohoto vzorku umožnilo správním orgánům zhodnotit bezpečnost a vliv dováženého vzorku na zdraví lidí, zvířat a životní prostředí. Toto zhodnocení se odrazilo jak pro účely úvah o rostlinném opatření, tak i v úvaze o závažnosti jednání žalobce posuzovaném jako správní delikt. Soud proto přisvědčil žalovanému v tom, že SRS byla oprávněna na základě zjištění, které učinila analýzou předmětného vzorku, zjišťovat poměry a podmínky pro uložení mimořádného rostlinného opatření podle § 76 rostlinolékařského

zákonu na přípravek uváděný na trh v ČR, pokud by ani vzorek dodaný žalobcem nevyhovoval deklarovaným parametrům. Soud uvedl, že k vyvrácení objektivní odpovědnosti za správní delikt vzorek dodaný žalobcem nepostačoval, neboť nešlo o vzorek odebraný, který byl předmětem posouzení parametrů souběžného přípravku s přípravkem referenčním, k němuž došlo analýzou ze dne 5.6.2007. Odůvodnění žalovaného, že pro objektivitu rozhodování nemůže sloužit vzorek dodaný účastníkem řízení ani jiným subjektem uvádějícím přípravku pro ochranu rostlin na trh, ale pouze vzorek odebraný odbornými pracovníky SRS proto dle soudu nevyzněl tak, že by objektivita rozhodování byla zajištěna jedinečně pracovníky správního orgánu, aniž by bylo přihlédnuto k jiným skutečnostem, ale tak, že v dané věci je třeba vycházet z rozboru toho vzorku, který byl odebrán orgány SRS *přímo z distribuční sítě* (to je účelem prošetření přípravku), a sice ze skladu zemědělského podniku, a proto předložení vzorku žalobce téměř 2 měsíce po odebrání vzorku z distribuce a časově také po provedené analýze, nemohlo zvrátit výsledky této analýzy. Podle názoru soudu tedy výsledky laboratorního rozboru vzorku dodaného žalobcem nemohly vyvrátit důkaz o tom, že vzorek přípravku dodaný v balení k analýze nevykazoval požadované vlastnosti tak, aby mohl být posouzen jako přípravek souběžný. Soud zhodnotil, že skutečnosti, že přípravek nevykazoval odpovídající kvalitu srovnání s referenčním přípravkem nasvědčoval také soulad mezi výsledky analýzy a podnětem společnosti DuPont CZ s.r.o. o tom, že přípravek jeví neodpovídající vlastnosti. Podle závěru soudu v původním řízení správní orgány se tedy zabývaly oběma vzorky a důkazy o nich vyhodnotily tak, jak bylo výše uvedeno a ke vzorku dodaného žalobcem přihlédly v rámci posouzení výše pokuty. Soud uzavřel, že ustanovení § 78 odst. 7 písm. a) zákona, které kvalifikuje protiprávní jednání, jehož se žalobce dopustil, jako správní delikt, je založeno na principu objektivní odpovědnosti a poskytuje ochranu veřejnému zájmu před jednáním, kterým právnická osoba (tedy buď i bez vlastního zavinění) uvede na trh přípravku, které mohou mít nežádoucí účinky tím, že nejsou v ČR registrovány, ačkoliv registraci podléhají. Přípravkem, který není v ČR registrován, je i mimo případy uvedené v § 44, 45 a § 37 odst. 2 také přípravek, který není souběžným přípravkem dle § 53 cit. zákona. Souběžným přípravkem z hlediska uvedené ochrany veřejného zájmu je každý takový přípravek, který materiálně nevykazuje vlastnosti, kvalitu a parametry souběžného přípravku, byť by formálně tak byl jako souběžný přípravek označen.

Soud dále v původním řízení neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani z důvodu námitky o nepřiměřené výši této pokuty. Správní orgán se vypořádal s tím, že v dané věci odlišné chemické složení nezpůsobilo ohrožení života a zdraví lidí, živočichů a rostlin. Zhodnotil, že správní orgán I. stupně založil posouzení závažnosti jednání žalobce na tom, že žalobce byl tím, kdo uváděl přípravek na trh jako první a při tomto uvedení nebyla vyhodnocena účinnost přípravku na ochranu rostlin, čímž došlo k omezení práva spotřebitele na garantovanou účinnost přípravku povoleného k uvádění na trh. Doba trvání omezení na nákup a prodej tohoto přípravku nebyla dle správního orgánu hodnocena v neprospěch ani ve prospěch žalobce, avšak postačovala, aby toto protiprávní jednání bylo vyhodnoceno jako naplnění znaku skutkové podstaty správního deliktu podle § 78 odst. 7 písm. a) zákona. Ve vazbě na způsob jednání správní orgán vzal v úvahu, že žalobce není výrobcem přípravku, že je jedním ze subjektů obchodní sítě, avšak to je okolnost, která byla posouzena jako přitěžující, neboť žalobce uvedl přípravek na trh jako první a tím umožnil jeho následnou distribuci. Ve prospěch žalobce bylo zhodnoceno, že nebyly zjištěny a prokázány škodlivé následky použití neregistrovaného přípravku. Namítanou nevědomost žalobce o jiné specifikaci přípravku soud nepřijal, neboť není výslovným zákonným kritériem pro účely zohlednění výše pokuty vzhledem k tomu, že nevědomost o protiprávním jednání je absorbována v principu objektivní odpovědnosti (za výsledek) daného správního deliktu.

Soud shledal, že postoj žalobce k vlastnímu jednání byl zhodnocen v rámci ostatních, správním orgánem posouzených zákonných hledisek.

Soud v původním řízení nepřistoupil k moderaci uložené výše pokuty z toho důvodu, že podle § 78 odst. 1 s. ř. s. je mu tato pravomoc dána pouze pro případ pokuty uložené ve *zjevně* nepřiměřené výši. Soud odůvodnil, že pokuta uložená ve výši 100 000,- Kč při dolní hranici zákonné sazby tuto zákonnou podmínku možné moderace výše předmětné pokuty nenaplnila. Soud proto v původním řízení nedovodil, že uložená pokuta je *zjevně* nepřiměřená.

Soud v původním řízení nevzal za důvodnou ani námitka účelového postupu a nedodržení lhůt pro rozhodnutí z důvodu zjišťování dalších dodavatelů předmětného přípravku, tj. společnosti EastChem CZ, s. r. o. a MILKAGRO, a. s., protože lhůta pro rozhodnutí správního orgánu je lhůtou pořádkovou a v dané věci správní orgán postupoval správně, když právě z důvodu objektivního posouzení věc a zjištění potřebných souvislostí s jednáním žalobce nechal tuto lhůtu prodloužit nadřízeným správním orgánem. Soud přisvědčil tomu, že bez úplného objasnění dispozice s předmětným přípravkem v řetězci distribuční sítě odběratelů žalobce a jejich dalších odběratelů nebylo možné náležitě posoudit jednání žalobce, jeho závažnost z hlediska uvádění přípravku na trh, ověřit rozsah výskytu přípravku na území ČR a doplnit jeho identifikaci. Dle soudu správní orgán postupoval správně, když nejprve před přistoupením ke správnímu trestání zjišťoval a prošetřoval všechny významné skutečnosti o tom, kdo a jaký výrobek na trh uváděl, jak se dostal do dispozice zemědělské společnosti, v jakém rozsahu, zda hrozí jeho použití a zda jde o tentýž přípravek, který uvedl na trh žalobce. Soud porovnal, že jestliže žalobce sám v žalobě výslovně poukazuje na to, že SRS mohla řízení ve věci uložení pokuty žalobci skončit dříve, neboť již v zákonných lhůtách pro vydání rozhodnutí disponovala dostatečným množstvím informací a důkazů, na jejichž základě bylo možné věcně rozhodnout, pak tak nemůže než činit při vědomí, že již nebylo nezbytné jakkoliv dále ověřovat jednání žalobce a identifikovat předmětný přípravek. Soud I vzhledem k uplatněným námitkám žalobce považoval za nadbytečné, že správní orgán opatroval informace i z řízení vedených s jinými distributory. Bylo také na úvaze správního orgánu, zda o jednání žalobce rozhodne samostatným rozhodnutím či nikoliv. Vzhledem k tomu, že vedl sankční řízení o jednání žalobce ohledně uvedení přípravku na trh po jeho dovozu do ČR a posuzoval skutkovou podstatu ust. § 78 odst. 7 písm. a) cit. vzhledem k prvnímu dovozci, který *uváděl* přípravek na trh v ČR, nepochybil, pokud toto jednání posuzoval samostatně a obstaral si k němu potřebná zjištění. Námitku žalobce, že byl po dobu 4 měsíců vystaven právním nejistotám, považoval soud za pochopitelnou, avšak nevzal ji za důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, neboť princip právní jistoty, zda účastníku řízení bude či nebude uložena pokuta je zakotven v právní úpravě dané ust. § 78 odst. 13 cit. zákona, v němž je stanovena subjektivní jednorozhodná a objektivní tříletá lhůta k uložení pokuty s důsledky prekluze práva uložit pokutu v případě uplynutí těchto lhůt. Podle názoru soudu v původním řízení byly tyto zákonné hmotněprávní lhůty pro uložení pokuty dodrženy.

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28.4.2010, č.j. 9 Ca 81/2008 o zamítnutí žaloby byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27.9.2011, č.j. 4 As 6/2011-47.

Nejvyšší správní soud nejprve vyslovil, že se Městský soud v Praze vypořádal s veškerými námitkami žaloby a poté se shodl i se závěry tohoto městského soudu, ale i správních orgánů ohledně hodnocení průběhu řízení, tj. ohledně režimu odběru vzorku,

režimu proběhlé kontroly a odmítl ničím nepodložené námitky žalobce o machinacích s odebranými vzorky přípravku.

Přes uvedené však Nejvyšší správní soud shledal důvody pro zrušení rozsudku městského soudu z důvodů:

- podstatného porušení ustanovení o řízení týkajícího vypořádání důkazu, jímž byl žalobcem osobně dodaný vzorek přípravku ze dne 22.6.2007,
- nedostatečného vymezení (popisu) skutku v oznámení o zahájení správního řízení,
- v nejednoznačném vymezení hledisek pro uložení sankce.

Podle Nejvyššího správního soudu podstatné porušení ustanovení o řízení spočívalo v tom, že se soud a správní orgány nesprávně vypořádaly s požadavkem žalobce na zahrnutí jím navrženého důkazu - vzorku přípravku dodaného žalobcem dne 22. 6. 2007- do podkladů správního řízení. Podle Nejvyššího správního soudu jestliže bylo žalobci v řízení uloženo, dodat „vzorky neporušených balení předmětného přípravku odpovídající šarži č. 04-06/208 a dalším šaržím, které žalobce uvedl na trh, a žalobce tak učinil a požádal, aby byl výsledek laboratorního rozboru jím dodaného přípravku zahrnut mezi podklady sankčního správního řízení, pak šlo o legitimní požadavek, dokonce o právo účastníka řízení navrhnout důkazy a doplňovat podklady pro vydání rozhodnutí. Nadto na základě přípisu správního orgánu ze dne 2. 11. 2007, č. j. SRS 014502/2007 vzniklo žalobci oprávněné očekávání, že výsledek analýzy jím dodaného vzorku bude jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí, že s tímto podkladem bude seznámen a že se s ním vypořádá v rozhodnutí. Oproti tomu však výsledky žalobcem dodaného vzorku nebyly vůbec do hodnocení a závěrů správního orgánu 1. stupně zahrnuty, ačkoliv tyto výsledky byly správním orgánům známy a správní orgány z nich vycházely. To vyplývá z faktu, že správní orgány argumentovaly výsledky tohoto laboratorního rozboru z hlediska výše sankce. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že je nepřijatelné nejprve po žalobci požadovat dodání vzorků, následně mu přislíbit, že se s nimi správní orgán vypořádá a nakonec sdělit, že k nim správní orgán v sankčním řízení pro možnou neobjektivitu nepřihlédl, přičemž z nich přesto vycházel při odůvodnění výše uložené pokuty. Nejvyšší správní soud také neshledal správným závěr Městského soudu v Praze, že žalobce byl seznámen s výsledky rozboru tohoto přípravku. Ve výčtu podkladů pro vydání rozhodnutí 1. stupně není analýza přípravku dodaného dne 22. 6. 2007 zařazena a ani ve výzvě ze dne 12. 11. 2007, č. j. SRS 014768/2007 ohledně seznámení se s podklady, v níž jsou podklady uvedeny, není o výsledku laboratorní analýzy přípravku dodaného dne 22. 6. 2007 žádná zmínka. Nejvyšší správní soud zpochybnil úvahu a postup správních orgánů, podle kterých, nemůže-li být vzorek dodaný přímo účastníkem řízení objektivní, je otázkou, proč tedy po žalobci správní orgán jeho předložení vůbec požadoval. Nelze přitom přijmout možnou odpověď, že pro účely sankčního řízení je to vyloučeno, kdežto pro jiné řízení již lze se vzorkem přípravku dodaným přímo určitým subjektem dále pracovat. V této souvislosti je nepřesvědčivý závěr správního orgánu 1. stupně, který nejprve uvedl, že výsledky analýzy vzorku dodaného dne 22. 6. 2007 nemůže hodnotit, přičemž s nimi přesto dále pracoval, aby následně z hlediska výše pokuty uzavřel, že výsledky této analýzy dokládají, že nebyly velké rozdíly mezi vzorkem přípravku dodaným žalobcem a referenčním přípravkem. Důležité také bylo, že žalobci bylo upřeno procesní právo seznámit se s veškerými podklady pro vydání rozhodnutí a zaujmout k nim své stanovisko, jak stanoví § 36 správního řádu. Dle Nejvyššího správního soudu v uvedeném směru došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Další pochybení Nejvyšší správní soud shledal v nedostatku vymezení (popisu) skutku v oznámení o zahájení řízení z moci úřední, neboť toto oznámení obsahuje pouze právní kvalifikaci skutku, což je v rozporu s § 46 odst. 1 správního řádu. Nejvyšší správní soud

nicméně následně naznačil, že toto pochybení bylo konvalidováno tím, že z pozdějších vyjádření žalobce vyplynulo, že mu bylo zřejmé, pro jaký skutek je s ním správní řízení zahajováno

Pro napadené rozhodnutí však bylo relevantním i další pochybení spočívající v nejednoznačném vymezení hledisek pro uložení výše sankce. V rozhodnutí 1. stupně bylo za polehčující okolnost vzato, že žalobce není výrobcem, nýbrž dodavatelem přípravku, a tudíž nemá mnoho možností, jak ověřit jeho složení. Současně však správní orgán tutéž skutečnost hodnotil jako okolnost přitěžující tak, že stěžovatel uvedl přípravek na trh a učinil tak jako první. Podle Nejvyššího správního soudu si obě okolnosti protirečí. Navíc nelze přehlédnout, že samotným znakem skutkové podstaty správního deliktu podle § 78 odst. 7 písm. a) zákona o rostlinolékařské péči je uvedení na trh. Žalobci tak byla tatáž skutečnost přičtena k tíži dvakrát. Jednou jako znak zákonné skutkové podstaty (uvedl na trh) a dále jako přitěžující okolnost. Takové hodnocení je nepřipustné a nezákonné.

Na základě shora uvedených pochybení vytknutých správními orgány obou stupňů Nejvyšším správním soudem, Městský soud v Praze, podle § 110 odst. 3 s. ř. s. ,vázán výše vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu, napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

V dalším řízení na žalovaném bude, aby znovu přezkoumal rozhodnutí o uložení pokuty a jednání žalobce z hlediska skutkové podstaty správního deliktu na základě všech provedených důkazů, tedy i na základě žalobcem dodaného vzorku. Bude-li na místě a bude-li možné za jednání žalobce uložit pokutu, je třeba, aby žalovaný, případně správní orgán 1. stupně znovu uvážil o výši sankce v zákonném rozmezí při náležitém vymezení hledisek pokuty včetně polehčujících či přitěžujících okolností.

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení

Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,-Kč za žalobu a 3.000,-Kč za podanou kasační stížnost a v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobce advokátkou. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, účast na ústním jednání, sepsání kasační stížnosti), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu - vyhlášky č. 177/1996 Sb., částku 2.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d) cit. vyhlášky). Písemná podání soudu ze dne 26.2.2008 a 25.3.2008, které účtovala zástupkyně žalobce, jsou nezbytnými procesními sděleními a doloženími již tvrzených skutečností, nejsou tak úkonem právní služby ve věci samé ve smyslu § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny čtyřmi paušálními částkami ve výši 300,-Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky) a částkou 1.920,-Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Celková výše nákladů řízení činí 16.520,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. prosince 2011

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.